

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Lott=sedlar finnas, som jag hörer, hädanefter på flera ställen, nämligen hos Herrar Joh. han And. Lamberg, Nils Lundwall, Benjamin Bagge, Olof Rommel, Carl Jönsson, Jonas Erikson, Samuel Bruse, Madam Jacobsen, Carl Böcker, Carl Sidr. Svensson, Erik Kullman, Andreas Jönsson, Carl Wihl. Buchou, Andreas Ahberg, Nürnbergaren Eichler, Niclas Svensson, Hans Bruse, och Magnus Östman.

En person, som är hemma i räkne=konsten, erbjuder sin tjänst åt dem, som åstunda den samma. Närmare underrättelse sökes och erhålles på Tryckeriet.

Hos Knif=Smeden, Peter Verbom, på Kongsgatan, bor en Enka, som informerar barn uti Tyfka och Swenska språken.

Et par Fräse=Hemman, när intill Glo belägne, bjudas ut: beskrifningen skal wid första tillfälle meddelas.

Friska ostron finnas på Stockholms=Källaren.

Regula Hermenevtica.

Detrahe nil; ordo verborum constet ubique; et,

Ni telum cogat durius, adde nihil.

* * * * *

Göteborgska Beck=bladet.

Lördagen, den 5 Maji, 1764.

Min Herre,

För den heder, min Herre mig wist uti sit Beck=blad N:o 14, at där införa mit skaldebref öfwer sal. Hof=Cantzleren Dalin, under Tablen af Phönix, kan jag ej annat, än wara mycket förbinden; men med all den högagtning, jag byser för min Herres insigt i dylika stycken, har jag swårt at öfwerlyga mig, det de ändringar, min Herre gjort, waret denna gången lyckliga. Tablen om Phönix kan ej wara obetydlig: han wistas i Arabien: när han känner döden nalkas, gör han sig et låger af balsamiska kryddor, där däri, och af hans ben och mårg alstras et kråk, som wäyer til en ny Phönix. Dennes första omsorg är, at bewisa sin far den sista äretjensten: han tillkapar et ihålligt ägg eller kula af myrtha och de raraste råddor: han slutar där in sin fars qwarleswör, och så snart han känner sig styrka at dem bära, flyger därmed til Heliopolis i Egypten, och bränner dem

up

up på Solens altare i Solens tempel. Strax en sådan Fabel brukas til et åre-minne, år den en allegorie af personen, som läfwas skal. Konsten är, at passa dem så tillfammans, at den ena omständigheter träffa in på den andras. En Poet får til den ånden något gå ifrån Fabelhistorien, såsom här skedd med Phönix alstring och Ägyptiernes offerqwistar; men ingalunda ändra allegorien under des lopp, mycket mindre blanda den ihop med personen. Det har till wäl min Herre gjort i skalde-brefwet: ty i sista versen i förra strophen lydde så uti manuscriptet:

Ut wår Phönix mer war rar;

sätter min Herre uti sit Becko-blad;

En Dalin war mera rar.

Är icke det, at ombyta allegorien; at betaga finheten af berömet; at, som Boileau säger: med röke-karet plunt slå hjälten midt för pannan, och änteligen at förstöra hela sammanhanget af Fabeln? För tydeligheten behöfdes ej en sådan ändring: ty brefwet war ställt til Lundska Sång-gudinnorna, och ändamålet, at förmå dem til at hedra sin forne Lårosfwen med en Parentation. Hos dem kunde ingen ofunnighet om Fabeln inbillas; och så snart den sättes som bekant, faller det öfriga tydligt af orden och rubriquen. Min Herres affigt må

måste därföre waret, at göra ordafallet i versen lättare; men det hörer til versificationen; och min Herre wet bättre, än jag, at den samme ej fått högre rang, än rimet,

Men den och Poesin, som aldrig tanken står;
som aldrig tanken står;
Men den och Poesin, som piga, lyda bör.

Uti sista versen, andra strophen, sätter min Herre:

En en Swensker Phönix opp,

i stället för:

En ny Phönix åter opp.

Jag har wid denna ändring at göra trenne anmärkingar: den ena, at den war onödig; ty i hela skalde-brefwet har ej fråga waret om flere, än den Ägyptiske Phönix och wår: när den förre förklarar för den forne, för den, som länge sedan ej mer är til; när Solens stad, tempel och altare sättes i Lund, och när wår Phönix ofta anmäles, at där inwigas: så följer af sig sjelf, af sammanhanget, af Fabel-historien, at om från den affan och det altaret någon ny Phönix skal upstiga, måste han blifwa den förre lik, det är, wår och Swensk; hwilket alltså för witte och tänkande Sång-gudinnor ej behöft i orden utmärkas.

Min andra anmärkning är, at ordet Swensker är ingen Swenska. Paragoger äro i wårt språk

språk äfwen så litet tillätne, som de fleste öfriga grammaticalliske figurer. Wår afledne Stads-fader har dem öf sjelf betaget i Witterhetens Academiens handlingar.

Den tredje anmärkningen rör orden ny och åter: min Herre torde trodt dem wara Pleonasmus; men märk nödwändigheten af bägge, och tillika skillnaden emellan min vers, och min Herres ändring. Min Herre gör Dalin til första Stam-fadren för alle Swenske Rhönices; jag däremot lemmar det wäsgjort: en höfslighet, som åtminstone wår wördnad för forntiden synes af öf åska.

Det enda, min Herre alltså wunnet med min ändring, har waret, at slippa ordet ny, som af mig är gjordt til kort; men kan hända bör wara långt. Jag är därom likwäl så litet wiss, at om jag skal rätta mig efter auctoritet, har jag skäl, at tro de fleste Swenske Monosyllaba Communia.

Min Herre, som är en så betydande Medlem i Critiska gillen, kan ej illa uptaga, at jag utredt mig med all den frihet, som denna egenkap tillkommer; och det gör äfwen min öfwerlygghet at om min Herre skulle råckas uplysa mina twihselsmål, desse då icke mera förtigas, än swaren. Med fullkomligaste höfgagning har jag den äran at framhärda

Min Herres = = =

(Swar härnäst.)
Hwad

Hwad nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Gotheborgska Wexel-priset.

Onsdagen, den 2 Maji,

Amsterdam	-	78	-	-	M:R R:mt.
London	-	87½	-	-	Dal. R:mt.
Hamburg	-	82	-	-	M:R R:mt.

Inkomne äro Stepparne Clas Robyns ifr. Amsterdam med barlast och tunne-band, William Dick ifrån Petterhead med barlast, Joch. Santes ifrån Dunkirk med dito, John Davie ifrån London med dito, Abraham Holm ifrån Figura med salt, Joh. Laurens Lungrohn och J. Erling ifrån St. Ubes med dito, item Peder Guldager ifrån Ahlborg med spanne-mål.

Utgångne äro Stepparne John Dalrymple och William Bruce til Scotland, William Balfour til Lissabon, och John Davie til Angeland med järn och bräder, Ewen Hansson til Irland med järn och sill.

Små Kyrko-tidningar.

Vice-Collega, Herr Magister E. Lange, har erhållet fulmagt uppå Ordinarie-Collegatet uti första classen wid Cathedral = Scholan härstädes.

I Swenska Församlingen äro ifrån den 26 April til den 3 dennes födde 7 Gossar och 3 Flickor barn: Wigde Brandtwakts = karlen, Erik Håkansson, och Anna Börjesdotter, dito Jac. Wernström, och Pigan, Elin Andersdotter, dito Olof Danielson Nyman, och Pigan, Catharina Andersdotter Flygare, Gördelmakaren, Måster Johan Faust, och Jungfru Johanna Catharina Ujala, Extra Fortifications = Zimmermannen, Erik Andersson, och Pigan, Ingeborg Larsdotter: Snidkare = Gesällen, Nils Rådin, och Pigan, Christina Andersdotter, Stads = betjenten, Olof Olofsson Becker, och Anna Andersdotter: Döde Repslagaren, Jon Norberg, af håll och styng, Skepparen, Johan Bostedts Hustru, Brita Maria Ekling, af lungfot, Fortifications = Zimmermannen, Olof Nilssons Hustru, Ingeborg Zachrisdotter, af wattusfot, Enkan, Kerstin Andersdotter, af fluf = feber. Jungfru, Elisab. Areel, af förstopning, Snidkaren, Måster Swen Allin, af ålderdom, Järndragaren, Alexander Edmans Hustru, Maria Andersdotter, af lungfot.

I Tyska Församlingen födde 2 barn.

Rund

Kundgörelser.

De tvåanne Frälse-Hemmanen, som i förra Wecks-bladet upgåfwos til salu, äro belägna i SkaraborgsLän, Åse-Härad, Flo-Församling och Näs-Soken, samt äga följande förmåner, näml.

1) Rudet, et helt, har bördig åker af lerjord, åfwen swart och ler-mylla til några och 20 tunnors utsäde: ång til 100 stackar hö i medelmättiga år. Utom tilräckeliga och aldeles behålna bonde = hus i man- och ladu = gården, är i förra året en characters = bygning af moget furu-timmer, med så kallade lås = knutar och 2 alnars hög stensot, upbygd; och består den samma af 3 stora rum på nedra botnen, af hwilka de tunnna beqwåmligen afplankas til 4; samt ofwanpå en färdig winds = kamare, med utrymme för tvåanne andra, hwartil wirke är på platsen. Under bygningen är en murad källare, 3 alnar djup, med 4 afdelningar utaf sten. Utom en gammal trågård, är åfwen en ny på 3 sidor kring om bygningen anlagd, och prälar denne med 100 fruktbarande träd, och tvåanne påbesynta rude = damar. Ifrån bygningen är en behagelig utsigt öfwer ågorna åt Hunne- och Halleberg, åt sjöarne Wenern och Dettern: af förtiga en ny med träd planterad wäg ända til landswägen.

(Härnäst om det andra Hemmanet.)

Den

Den 8 dennes kl. 10 f. m. kommer uti Östindiska Compagniets hamn i Masthugget igenom aucion at försäljas et parti större och mindre järn=canoner, nickhakar, med kulor, och flere Artillerie=perfedlar, jämväl ankare, draggar, skeps=båt, koppar=pumpar, m. m. hward förteckning erhålles hos Herr Capit. Chapman.

Den 16 dennes försäljas genom offentlig aucion på Gåstgifswaregården Kalleberg, uti Ahle=Härad, åtskilliga byggnings=ämnen, så som insyrad kalk, efter låst=eller tunnetal, fyra slagne större och mindre bjelkar, bräder och annat tillhugget wirke, som tjenar bland annat till fülle=bodar.

Samme dag kl. 2 e. m. bortförsäljes i Gymnasii nedra auditorio, framledne Vice=Pastor Möllers artiga boksamling; hward på trykta Cataloguer utlemnas på Gymnasii Bibliotheket.

Uplåtas til salu 12 stycken rom=fastager af ek, som hålla 2 oghuswun och dårdswer, brukeliga til tran=eller wattu=sat på skepp, och äro på Herr Swen Schales salteri uti Masthugget til seendes, hwarest om priset jämväl betingas.

Extra god rådg, nyligen från Dansig inkommen, såljes hos Handelsmannen, Herr Swen Fred. Swensson.

På Rådstugo=gården står en rödmålad chaise til salu: priset nämner Herr Sander.

Efterlyses en mans=handfke til höggra handden, gjord af Renshud, och stickad med hvit silkes=söm. Tyndet hedras i Högwaken.

* * * *

Göteborgska Becko=bladet.

Lördagen, den 12 Maji, 1764.

Svar på sd egående bref.

Adspice, num nostrum magis sit penetrabile telum. Virg.

Min Herre,

Det kostar på, sade en god vän här om dagen, at bestå tryck och papper åt en antlas gare; och ställa sig därtillmed under det almindnas fördom. Men billigheten fordrar et sådant offer, sedan man ädröget sig en Författares misnöge. Nyttan af dylike witterlekar är dock ögonstentlig: ty smaken uphöges hos en Nation i samma mån, som granskningen stiger. I medertid är något, som qwäswer min critiska lust; och hward annat, än en rest af fåfånga? Hwät icke, at ondskan dömer helve en kåhd, än skånd, håklare? Det får likwål blifwa därwid; jag har hållet ut elden; ordningen kommer